

dagen. De store Byer og Pladser kan vi altid blive var, men de smaa Byer og Pladser er vi tilbøjelige til at overse. Jeg er derfor dobbelt taknemmelig, naar man, som i dette Tilfælde det ærede Medlem fra Nørresundby, henleder Opmærksomheden paa den gamle By ved Grænsen, som i Virkeligheden i saa høj Grad har Krav paa, at Statsmyndighederne ganske anderledes end hidtil tager Hensyn til dens Krav. Det forekommer mig, at der i hvert Fald er een Ting, man efterhaanden maa kunne faa Ørenlyd for, og det er, at netop Ribe i høj Grad egner sig til at være en Skoleby. Der er forskellige andre Foranstaltninger, Befolkningen ønsker, som er mere omtvistede, men at Ribe ifølge sin gamle Historie og Beliggenhed ved Grænsen netop udpræget egner sig til at være Skoleby, tror jeg, at man ved at slaa til Lyd for efterhaanden vil kunne faa flere og flere Medlemmer til at anerkende. Jeg haaber ogsaa, at den højtærede Minister vil tage Hensyn til det ærede Medlem fra Nørresundbys Henstilling. Der ligger jo et privat Seminarium i Ribe med fuldstændig nye Bygninger. Det er blevet opført for ganske faa Aar siden, og der er for mig ingen Tvivl om, at de netop i fortrinlig Grad vil egne sig for et Statskvindeseminarium. Jeg skal ikke komme dybere ind paa dette, men kun i Almindelighed udtale, at ærede Medlemmer vist vil være enige med mig i, at det er af uhyre stor Betydning, at viovre ved Grænsen, ogsaa hvad Ribe angaar, har Lejlighed til at faa et kraftigt aandeligt Liv. Vi maa huske paa, at ikke ret mange Mil Syd derfor mødes den danske Kultur med et fremmed Lands, og det er da netop af stor Betydning at have aandelige Grænsefæstninger liggende ikke ret langt fra Grænsen.

Jeg vil dernæst sige blot et Par Ord med Hensyn til den Overenskomst, der er truffet mellem Rigsdagens Partier. Det er klart, at netop for et saadant Kompromis, en saadan Overenskomst, som samtlige Partier har indgaaet med hinanden, er der ingen, der i særlig Grad er begejstret. Det ligger i selve Overenskomstens Natur, at man har maattet strække sig fra de forskellige Sider for i det hele taget i den nuværende alvorlige Situation at kunne blive enig. Men jeg hører nu til dem — og det vil jeg gerne have Lov til at udtale —, der er tilfreds med og glad over, at vi, selv om det kun er for en kortere Tid, rækker hinanden Haanden og søger at komme til at forstaa hinanden un-

der de alvorlige Forhold, de stormfulde Tider, som vi ogsaa i Danmark lever i. Naturligvis er det en Betingelse, som jeg haaber maa være til Stede, at vi gensidig viser tilstrækkeligt Hensyn, saaledes at ingen af Partierne vil forsøge paa at dominere. Jeg har altsaa Haab og Tro til, at Overenskomsten i hvert Fald for en Tid vil holde. Jeg, som er nede fra Grænsen, vil gerne have Lov til at fremhæve dette her. Det er ingenlunde min Mening, at vi, der bor dernede, skulde være bedre Danske end Folk fra andre Steder af Landet, fra Jylland eller Øerne, men det kan godt være, at vi i den nuværende Situation mærker en lille Smule mere til Krigen, end de gør i hvert Fald i Hovedstaden. Vi bor nemlig ikke saa langt fra dem, der deltager i den, og hvoraf saa mange forbløder ude ved Fronten, og der gaar næsten ikke en eneste Dag, uden at vi ser de store Luftuhyrer, om hvilke vi ved, at naar de gaar ind i fjendtligt Land, bliver det i Følge med Ødelæggelse. Det kan derfor godt være, saaledes staar det i hvert Fald for mig, at vi ved Grænsen er noget mere bevægede, og derfor ser det, der foregaar her i Rigsdagen, ganske uhyre smaat ud i Sammenligning med det store, der sker derude. Selv om Skellene mellem de forskellige politiske Partier, som sagt, ikke er udviskede, og selv om Overenskomsten kun vil holde for en Tid, maa vi alligevel række hinanden Haanden og søge at føre vort Land ud over Krisen.

Jeg har en Følelse af, at de Talere, der har berørt dette Forhold, har været af den Anskuelse, at vi nu maatte vise Loyalitet overfor hinanden. Det kan naturligvis ikke forstyrre Borgfreden, som man taler saa meget om, og kan vel i det hele betragtes som ret uskyldigt, at der kommer en hel Del Indlæg frem særlig fra Socialdemokraternes Side, som mere eller mindre munder ud i en Forherligelse af Socialismen; det tror jeg, som sagt, er ret uskyldigt, og de skal have Lov dertil, men jeg tror dog, at de Herrer maa regne med, at vi ikke bliver færdige med den nuværende Samfundsordning lige efter Krigens Slutning. De vil ogsaa nok, naar de tænker sig om, indse, at der vil gaa et Stykke Tid endnu. Jeg fik i alt Fald de Tanker, da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i Eftermiddags havde Ordet og jo som sædvanlig var en lille Smule højt oppe. Jeg tænkte ved mig selv: Det vilde alligevel have klædt det ærede Medlem bedre, om han havde været